

تنوین و تشدید

تنوین از مختصات زبان عربی است که بعد از اسلام وارد زبان پارسی شده و استعمال آن جز در مورد کلمات عربی آنها در جائیکه سیاق جمله عربی باشد ممنوع است.

ولی با نهایت تأسف اشخاصی دیده میشوند که حتی در کلمات پارسی هم تنوین استعمال میکنند؛ زباناً و جاناً. و باید از این عمل اجتناب نمایند.

تشدید نیز از زبان عربی بیارسی سرایت کرده و اسانید سخن آنرا در کلمات مخصوصی بکار برده اند فردوسی فرماید :

ز هرای درند **س**مان چنک دیو شده مست بر چنک کیهان خدیو